

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Με τον Χριστό και τους Ανθρώπους

Καθεδρικός Ιερός Ναός
Αγίας Τριάδος Βύρωνα

Τεύχος 130
Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2017

Άγιος Βασίλειος: Ο Μέγας Φιλάνθρωπος

www.ogiatriadonycna.gr 24ώρο Διαδικτυακό Ραδιόφωνο

Συνάντηση

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του
επί της γης, τους Ανθρώπους

Ενοριακό Ψηφιακό Περιοδικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Καθεδρικός Ιερός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη,

162 31 Βύρωνας,

Τηλ. 210 7660 859, fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr

e-mail: agia_triada@hotmail.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ &

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος

Στέφανος Κωστόπουλος

Ο χρόνος κατά τον Μέγα Βασίλειο.....2

«Βρέφος βραχύ τε και υπομάσθιον».....7

Του Σεβασμιωτάτου Καστορίας κ. Σεραφείμ

Συνέντευξη του Μακαριωτάτου Χριστοδούλου
στο "Τύπο της Κυριακής" (21/5/2006).....14

Ο Χριστός μας καλεί να απολέσουμε τον
εατό μας.....22

Ο χρόνος κατά τον Μέγα Βασίλειο

Η πρωτοχρονιά, η αφετηρία της νέας ετήσιας κυκλικής κίνησης του χρόνου, που, προ ημερών γιορτάσαμε, προκαλεί σε όλους μας ποικίλες σκέψεις και συναισθήματα. Μπορεί να επενδύεται, από την πλασματική λαμπηδόνα του κόσμου, δεν παύει, όμως, να δημιουργεί διάθεση έντονης εσωστρέφειας και εσωτερικής αναζήτησης. Ο Μέγας Βασίλειος, κακοποιείται βάνουσα από το πνεύμα του κόσμου, καθώς προβάλλεται, αυθαίρετα, άλλοτε ως σύμβολο του καταναλωτισμού, και άλλοτε ως σύμβολο της κοσμικής ευδαιμονίας, σε μια εποχή, μάλιστα, κατά την οποία η ανθρωπότητα δοκιμάζεται από την φτώχεια, την ανέχεια και τη

δυστυχία, ενώ ο ίδιος υπήρξε και είναι το πρότυπο του ασκητικού ιδεώδους.

Οι σκέψεις του Αγίου Βασιλείου περί χρόνου βοηθούν να κατανοήσουμε το μέγεθος αυτού του κορυφαίου δώρου που χάρισε ο Θεός στο πλάσμα Του, προκειμένου να το αξιοποιήσει, να το καλλιεργήσει, με σκοπό τη διαρκή του βελτίωση και την κατά το δυνατόν ομοίωση μαζί Του. Οι σκέψεις του Αγίου περί χρόνου είναι απάντηση - καταπέλτης στο πνεύμα του σύγχρονου κόσμου που διακρίνεται από μια τάση επιμελούς ισοπέδωσης εκείνων των στοιχείων που επιτρέπουν στον άνθρωπο να γνωρίσει τον εαυτό του και να πλησιάσει το Θεό. Είναι η απάντηση προς εκείνους που διακηρύσσουν ότι ο χρόνος περιορίζεται στα ευτελή και πεπερασμένα όρια αυτής της ζωής και δεν επεκτείνεται στην αιωνιότητα, για την κατάκτηση της οποίας απαιτούνται αγώνες, εσωτερικές αναμετρήσεις αλλά και διαρκής αντιπαράθεση με την υλικοβιοτική αντίληψη της ανθρώπινης ζωής.

Η πρώτη διάσταση του χρόνου που καταγράφει ο Μέγας Βασίλειος στο περίφημο έργο του «Εις την Εξαήμερον» έχει σχέση με τον Θεό. Ο Θεός είναι υπεράνω του χρόνου και, ταυτόχρονα, είναι εκτός χρόνου, από την άποψη ότι δεν έχει χρονική αρχή και δε θ' αποκτήσει ποτέ χρονικό τέλος. Χρονική αρχή έχουν όλα τα δημιουργήματα, δεν έχουν, όμως, όλα χρονικό τέλος. Κάποτε ο Θεός σήμανε την έναρξη του υλικού κόσμου, κάποτε θα σημάνει το

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

τέλος του. Αυτό, όμως, αφορά σταυλικά δημιουργήματά Του. Τα πνευματικά δημιουργήματα, όπως οι Άγγελοι και το ηγεμονικό μέρος της ανθρώπινης ύπαρξης, η ψυχή, δε θα έχουν ποτέ τέλος. Δημιουργήθηκαν αλλά δεν εξαφανίζονται, δεν πεθαίνουν.

Η δεύτερη διάσταση του χρόνου, κατά τον Μέγα Βασίλειο, σχετίζεται με την ύλη και την παρούσα ζωή. Ο χρόνος μοιάζει με μία σφαίρα που κυλά στον κατήφορο και δε σταματά. Ρέει ακατάπαυστα αποκαλύπτοντας ότι και όσα σχετίζονται μαζί του είναι ρέοντα και όχι σταθερά. Σα να ταξιδεύει κανείς με το τραίνο και βλέπει ν' αποκαλύπτονται μπροστά του διαδοχικά υπέροχα τοπία, τα οποία, όμως, δεν είναι σταθερά, εξαφανίζονται πριν καν τα συνειδητοποιήσει αφήνοντας στη θέση τους άλλα που χάνονται, με τη σειρά τους, στο απύθμενο δοχείο του χρόνου, που έχει τη μοναδική δυνατότητα να μετατρέπει, αυτοστιγμεί, το παρόν σε παρελθόν. Αυτή η διάσταση του χρόνου αποκαλύπτει το χρέος του ανθρώπου που αφορά στην σωστή αξιοποίησή του προκειμένου αυτός να μην πάει χαμένος. Εκείνος που τον αντιμετωπίζει με αυτή η λογική μπορεί ν' αντεπεξέλθει, με επιτυχία, στις θλίψεις και στα προβλήματα της ζωής. Αντιλαμβάνεται ότι ο χρόνος είναι ευκαιρία εσωτερικής καλλιέργειας και καιρός μετανοίας. Εξαγοράζει τον καιρό του, κατά την προτροπή του Αποστόλου Παύλου, μη αφήνοντας την κάθε στιγμή να περάσει αναξιοποίητη

για την προσωπική του βελτίωση που συνιστά την απαρχή για τη βελτίωση του κόσμου.

Η τρίτη παράμετρος του χρόνου, κατά τον Καππαδόκη Άγιο, σχετίζεται με την αιωνιότητα. Ο χρόνος της παρούσης ζωής είναι σταγόνα στον ωκεανό μπροστά στο ατελεύτητο της αιωνιότητας. Κι όμως, εμείς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουμε το γεγονός εντελώς διαστρεβλωμένο. Δεν καταλαβαίνουμε ότι είμαστε «πάροικοι και παρεπίδημοι» στην γήινη πραγματικότητα, είμαστε περαστικοί, ανέστιοι διαβάτες που πορεύονται προς την πραγματικότητα της αιωνιότητας, γι' αυτό και κάνουμε το παν για να χτίσουμε και να δημιουργήσουμε σ' αυτή τη ζωή με τα καλύτερα υλικά, ξοδεύουμε τις δυνάμεις μας στα ευτελή και πεπερασμένα, αγνοώντας τις ανάγκες του έσω ανθρώπου που θα ζήσει αιώνια όταν το φθαρτό του σαρκίο πεθάνει. «Δεν είμεθα πλασμένοι για τη λίγη ζωή. Είμεθα πλασμένοι για την αιωνιότητα. Δεν είμεθα πλασμένοι για τη γη. Είμεθα πλασμένοι για τον ουρανό. Η γη είναι το φυτώριο. Κάποτε θα μεταφυτευτούμε από το φυτώριο στον κήπο του παραδείσου. Όσοι είναι πιστοί, όσοι έχουν το δένδρο της ζωής τους γεμάτο καρπούς, θα μεταφυτευτούν στον ουρανό. Έπειγόμεθα, λέγει ο Μέγας Βασίλειος, ίνα έγκαρποι και πλήρεις έργων αγαθών φυτευθέντες εν τω οίκω Κυρίου, εν ταις αυλαίς του Θεού ημών εξανθήσωμεν»[1]

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Αυτή η αντίληψη του χρόνου προσφέρει σε όλους μας τη δυνατότητα και να τον απολαύσομε σε αυτή τη ζωή και να τον αξιοποιήσομε στην προοπτική της άλλης. Απομένει σε εμάς η επιλογή - πρόκληση, η δυσκολότερη ίσως αυτής της ζωής. Καλή χρονιά και Ευλογημένη!

Αρχιμ. Ε.Ο.

[1] Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης, «Άγιοι μόνον τότε;», σελ. 24

«Βρέφος βραχύ τε και υπομάστιον»

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ

Αναλύοντας ο Άγιος Κύριλλος Πατριάρχης Αλεξανδρείας, ο και υπέρμαχος της Τρίτης Οικουμενικής Συνόδου, το γεγονός της Υπαπαντής του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και χρησιμοποιώντας ως βάση την Αγία Γραφή και συγχρόνως την Ιερά Παράδοση, παρουσιάζει στο λαό του και διαχρονικά σε όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας, το βάθος της Θείας Οικονομίας και της άφατης συγκαταβάσεως του Υιού και Λόγου του Θεού.

Ο σκοπός αυτών των ομιλιών των Θεοφόρων Πατέρων είναι ποιμαντικός. Θέλουν να θρέψουν το ποίμνιό τους με το άδολο γάλα της πίστεως.

Επιθυμούν να του παρουσιάσουν: ποιος είναι ο Χριστός, δηλαδή τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος («Θεός όλος υπάρχων, όλος βροτός γέγονας, όλη τη Θεότητα μίξας, την ανθρωπότητα»)¹.

Σκοπός τους, ακόμη, είναι να προφυλάξουν το λαό από την αίρεση, ώστε να μπορεί, χρησιμοποιώντας την αλήθεια της πίστεως, να φτάσει δια της καθάρσεως στο φωτισμό και στη θέωση. Άλλωστε, ποιος είναι ο σκοπός της Εκκλησίας;

Γιατί υπάρχει η Εκκλησία; Υπάρχει, για να θεραπεύσει τον άνθρωπο, προκειμένου να μπορέσει να δει το πρόσωπο του Θεού : «Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστί» κατά την έκφραση του Ιερού Ευαγγελιστού.

Αξίζει να παρακολουθήσουμε λίγες γραμμές από αυτήν την ομιλία του Αγίου Κυρίλλου: «...Ο μεν Χριστός προσφερόταν, λοιπόν, στο ιερό και ήταν μικρό βρέφος που ακόμα θήλαζε, ο δε μακάριος Συμεών, τιμημένος με το προφητικό χάρισμα, τον δέχεται μεν στην αγκαλιά του, γεμάτος δε με αυτή την αγαλλίαση ευλογεί τον Θεό και λέει "Νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα..".

Ευλογεί δε ο Συμεών και την αγία Παρθένο, επειδή υπηρέτησε στο Θεϊκό θέλημα και υπούργησε στον τόκο χωρίς να υπόκειται στους νόμους που διέπουν την ανθρώπινη φύση...

Τι δε λέει για τον Χριστό ο προφήτης Συμεών;

“Ίδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ, και εις σημείον αντιλεγόμενον...”»²

A. Σημείον αντιλεγόμενον

Όσοι Τον δέχτηκαν στην ζωή τους έγιναν «τέκνα Θεού». Έγιναν νέοι άνθρωποι.

Διέφυγαν τον πνευματικό Θάνατο τον οποίο προκαλεί η αμαρτία, λυτρώθηκαν από τη δουλεία των παθών, απέκτησαν έναν σύνδεσμο μαζί Του, έγιναν χριστοφόροι και Θεοφόροι και προσεδρεύουν μετά παρρησίας στο Θρόνο Του στην Ουράνια Βασιλεία.

Να θυμηθούμε την Φωτεινή την Σαμαρείτιδα, τον άλλοτε διώκτη Σαύλο και εν συνεχεία σκεύος της εκλογής, το πλήθος των Αγίων μαρτύρων και ηρώων της Πίστεώς μας, οι οποίοι για την αγάπη Του έδωσαν και αυτήν την ζωή τους και μείωσαν την πλάνη της αθεΐας όπως ψάλλει χαρακτηριστικά ο ιερός υμνογράφος στην ακολουθία του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος.

B. Σημείον αντιλεγόμενον

Στη διαδρομή όλων των αιώνων μέχρι την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας Του, η προφητεία αυτή του δικαίου Συμεών θα επαληθεύεται στην ζωή των ανθρώπων, αλλά συγχρόνως και των λαών. Θα συνυπάρχουν στην ιστορία της ανθρωπότητας δύο κόσμοι.

Ο ένας κόσμος είναι αυτός που Τον θέλει, που Τον ακολουθεί, που ο Χριστός είναι γι' αυτόν όχι απλώς ένας άνθρωπος ή ένας φιλόσοφος που ήρθε να πει ορισμένες αλήθειες, αλλά ο Μονογενής Υιός του Θεού που έγινε άνθρωπος δια φιλανθρωπίαν «ίνα δια του θανάτου καταργήση τον το κράτος έχοντα του θανάτου τουτέστιν τον διάβολον»³ και να του δώσει τη δυνατότητα της αιωνίου ζωής.

Ο άλλος κόσμος είναι αυτός που από την πρώτη στιγμή της εμφανίσεώς Του στέκεται απέναντί Του και εναντίον Του.

Όχι μόνο Τον αρνείται πεισματικά, αλλά Τον πολέμησε και τον πολεμεί μαζί με όλες τις δυνάμεις του σκότους. Τον ενοχλεί η παρουσία Του: «Απόστα απ' εμού, οδούς σου ειδέναι ου βούλομαι»⁴.

Χλευάζει την Θεότητά Του. Τον κατατάσσει, όπως πάντοτε, στην τάξη των κτισμάτων - τίποτα περισσότερο από έναν άνθρωπο!

Τον τοποθετεί στο ίδιο επίπεδο με τους ιδρυτές των θρησκειών, δεν αντέχει την αγιότητά Του και συγχρόνως τον λόγο Του.

Και τα δικά του πάθη τα αμαρτωλά (αυτό είναι το κατόντημά μας...) τα προσάπτει στο πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Επιθυμία του; Να μεθοδεύσει τον αφανισμό τον δικό Του και του μυστικού σώματός Του, που είναι η Εκκλησία. Έτσι, Τον σταυρώνει για να Τον εξοντώσει.

Αλλά Εκείνος ανίσταται Τριήμερος και συνανιστά ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Πολεμά την Εκκλησία Του και εκείνη πολεμουμένη, νικά και θριαμβεύει.

«...Πόσοι επολέμησαν την Εκκλησίαν και αυτοί που την πολέμησαν δεν χάθηκαν; Ενώ αυτή ανέβηκε πάνω από τους ουραμούς. Τέτοια δύναμη έχει η Εκκλησία. Όταν πολεμείται, νικάει. Όταν την εχθρεύονται, υπερισχύει. Όταν βρίζεται, γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα και δεν πέφτει από τις πληγές. Κλυδωνίζεται, αλλά δεν καταποντίζεται. Δέρνεται από τις τρικυμίες, αλλά δεν ναυαγεί. Παλεύει, αλλά μένει αήττητη. Αγωνίζεται σκληρά, αλλά δεν νικιέται»⁵, θα πει στην περίφημη ομιλία του στον Ευτρόπιο ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Γ. Σημείον αντιλεγόμενον

Οι φίλοι Του: Εκείνοι που πίστεψαν στο όνομά Του, ότι Αυτός είναι η οδός, η αλήθεια, η ζωή και το φως. «Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή»⁶.

Όσοι Τον ακολούθησαν, επειδή είναι η Ανάσταση και η Ζωή. «Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή»⁷.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Εκείνοι που έγιναν μαθητές Του, γιατί πίστεψαν ότι χωρίς τον Χριστό, η ζωή δεν έχει κανένα νόημα και το σύμπαν είναι ένα πτώμα, ένα μηδέν, είναι μη ον, όπως έλεγε και έγραφε ο Όσιος Ιουστίνος ο Πόποβιτς.

Όλοι αυτοί, με την ελεύθερη προσωπική τους επιλογή, διάλεξαν την Ανάσταση και πορεύονται στην μέλαινα θάλασσα της παρούσης ζωής με χαρά, βιώνουν μέσα τους την Βασιλεία των Ουρανών και Τον κρατούν ως πολύτιμο θησαυρό τους μέσα στην αγκαλιά τους, όπως ο δίκαιος Συμεών. Τον έχουν αγκαλοφορούμενο.

Και καταλήγει ο Άγιος Κύριλλος: «...Επειδή ο μεν Ισραήλ - ενώ ήταν Κύριος και Θεός ο Εμμανουήλ, δεν τον αναγνώρισε, ούτε θέλησε να πιστέψει σ' αυτόν - προσέκρουσε σαν σε λιθάρι μεγάλο από την απιστία και θρυμματίστηκε κι έπεσε. Αναστήθηκαν δε πολλοί, δηλαδή όσοι επίστεψαν σ' αυτόν. Γιατί μεταφυτεύτηκαν από τη λατρεία του μωσαϊκού νόμου στην πνευματική λατρεία και, ενώ είχαν μέσα τους το πνεύμα της δουλείας, έχουν πλουτιστεί από το πνεύμα που ελευθερώνει, δηλαδή το Άγιο Πνεύμα. Έγιναν κοινωνοί Θείας φύσεως. Αξιώθηκαν της υιοθεσίας και ζουν με την ελπίδα να κατακτήσουν και αυτή την άνω πόλη, δηλαδή τη Βασιλεία των Ουρανών»⁸.

Αυτή η γιορτή μας προσκαλεί στην μοναδική συνάντηση μαζί Του. Είναι πρόσκληση και πρόκληση. «Δεύτε και ημείς, άσμασιν

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ενθέοις, Χριστώ συναντηθώμεν, και δεξώμεθα αυτόν, ου το σωτήριον, ο Συμεών εώρακεν»9.

Θα το πετύχουμε:

1 Κανόνας Μεταμορφώσεως

2 Αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας, από την ομιλία ΙΒ', Εις την Υπαντήν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, Ρ.Γ. , τόμος 77ος Κανόνας Μεταμορφώσεως

3 Εβρ. 2,14

4 Ιώβ κα',14

5 Εις Ευτρόπιον, ομιλ. Β', 1, ΕΠΕ 33, 124 - ΜΓ 52, 402

6 Ιωάν. 14,6

7 Ιωάν. 11,25

8 Αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας, από την ομιλία ΙΒ', Εις την Υπαντήν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, Ρ.Γ. , τόμος 77ος

9 Στιχηρό Εσπερινού Υπαπαντής

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ακούστε
τον διαδικτυακό
ραδιοφωνικό σταθμό
της Ενορίας
Αγίας Τριάδος
Βύρωνος

www.agiatriadavyrona.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ: π. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
210-76.60.859

Αρχιεπίσκοπος
Χριστόδουλος

Συνέντευξη του Μακαριωτάτου Χριστοδούλου στο "Τύπο της Κυριακής" (21/5/2006)

Η ενότητα των Χριστιανών είναι σημαντικός παράγων για την διαφύλαξη του πολιτισμού και της κληρονομιάς της ανθρωπότητας από την επέλαση όλων όσοι θέλουν τον άνθρωπο άβουλο, χωρίς μνήμη και χωρίς δύναμη αντίστασης στην αθλιότητα και την απανθρωπιά και να επιβάλουν το συγκρητιστικό αμάλγαμα της Νέας Εποχής. Και αυτή την ενότητα δηλώνει ότι θέλει να προωθήσει με την επίσκεψη του στην έδρα του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών, στη Γενεύη, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος στον ΤτΚ. Η Επίσκεψη αρχίζει το προσεχές Σάββατο, 27 Μαΐου, και ολοκληρώνεται την 1 Ιουνίου. Εκφράζει επίσης την ικανοποίησή του, διότι η αντίδραση " στις αθλιότητες και στην προσβολή του θρησκευτικού συναισθήματος των Χριστιανών" με την ταινία "Κώδικας Ντα Βίντσι" ήταν σε όλο τον κόσμο ήπια και πολιτισμένη.

ΤτΚ. Μακαριότατε ποιός είναι ο σκοπός του ταξιδιού σας στην έδρα του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών; Μακ. Στο ΠΣΕ μεταβαίνω μετά από την ευγενική πρόσκληση του Γενικού Γραμματέα του δρα Σάμιουελ Κόμπια. Σκοπός της επίσκεψής μου αυτής είναι να προωθήσω την ενότητα των Χριστιανών μπροστά στις προκλήσεις των καιρών. Κοινή είναι η διαπίστωση ότι οι επιθέσεις κατά του Χριστιανισμού έχουν πληθυνθεί τον τελευταίο καιρό και έχουν σκοπό να αποδυναμώσουν το χαροποιό και ελπιδοφόρο μήνυμα Του και να προωθήσουν θρησκευτικά τις δοξασίες της "Νέας Εποχής", που

αιχμαλωτίζουν τις ψυχές και τις μετατρέπουν σε άβουλα όργανα του Οργουελιανού Μεγάλου Αδελφού. Πίστη μου είναι ότι η ενότητα των Χριστιανών μπορεί να αποτελέσει ανασχετικό παράγοντα σ' αυτές τις απάνθρωπες επιδιώξεις.

ΤτΚ. Κάποιοι όμως σας θεωρούν συντηρητικό, που δεν αποδέχεται τις εξελίξεις των καιρών...

Μακ. Αν συντηρητισμός είναι η διαφύλαξη του ανθρώπινου προσώπου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θρησκευτικών ελευθεριών, της ελεύθερης συνείδησης και της κοινωνικής δικαιοσύνης, τότε ναι, είμαι συντηρητικός. Κοιτάζτε, όπως είπα και προηγουμένως, η Χριστιανοσύνη δέχεται μian ολομέτωπη επίθεση. Με το νόθο ευαγγέλιο του Ιούδα και το βιβλίο του Νταν Μπράουν "Κώδικας Ντα Βίντσι", τα οποία υποστηρίχθηκαν με τεράστια ποσά για διαφήμιση και προώθηση εμπορική, η επίθεση κτυπά τον Χριστιανισμό στη ρίζα του, δηλαδή στη θεότητα του Ιησού Χριστού. Απορρίπτοντας την Ανάσταση Του, τον υποβαθμίζει σε ένα κοινό θνητό και μάλιστα απατεώνα. Με ευχαρίστηση είδα ότι η αντίδραση στις αθλιότητες αυτές και στην προσβολή του θρησκευτικού μας συναισθήματος ήταν ήπια και πολιτισμένη από όλους τους Χριστιανούς. Ήταν μια απάντηση σ' αυτούς που πόνταραν στην πρόκληση και στην δυναμική αντίδραση μας για να πουλήσουν ακόμη περισσότερα εισιτήρια. Με την επιδειχθείσα φρόνηση των Χριστιανών και την απόρριψη όλων των κριτικών από μόνη της η ταινία έπεσε αμέσως στη λήθη, προς ζημία και πικρία όσων επένδυσαν σ' αυτήν. Ο τρόπος αντιμετώπισης της πρόκλησης ήταν μια σημαντική ένδειξη για την ενότητα όλων των Χριστιανών, που δείχνει ότι κοινά ζητήματα έχουμε και κοινές αρχές. Αυτές πρέπει να τις τονώσουμε. Είπα παλαιότερα ότι ο Χριστιανισμός πέρασε στα 2000 χρόνια του τόσες καταιγίδες, που έχει συνηθίσει να μη φοβάται τις όποιες δοκιμασίες. Οι διώκτες

του, από τους Ρωμαίους Αυτοκράτορες έως τους άθεους δικτάτορες του 20ού αιώνα, νόμισαν ότι τον εξαφάνισαν και ότι επέβαλαν στους ανθρώπους τη θέληση τους, Απατήθηκαν όμως. Αυτοί εξαφανίστηκαν, ενώ ο Χριστιανισμός ζει και αναπτύσσεται. Ένα είναι το μυστικό της επιβίωσης του. Η αγιότητα των Χριστιανών και πρώτα των ποιμένων τους. Αντίθετα Αυτοκρατορίες, πολιτισμοί, ισχυρότατες κοσμικές εξουσίες, συμπεριφορές και ιδεολογίες με τεράστια δύναμη επιρροής εξαφανίστηκαν, διότι ούτε η ισχύς της εξουσίας, ούτε τα χρήματα, ούτε οι ικανότητες των ηγετών μπορούν να προφυλάξουν τα ανθρώπινα κατασκευάσματα από την παρακμή και την εξαφάνιση. Η επιτυχία λοιπόν για την αντιμετώπιση της κάθε πρόκλησης και για το ξεπέρασμα της κάθε δοκιμασίας, όσο μεγάλη κι αν φαίνεται, είναι η ενότητα και η αγιότητα των Χριστιανών .

ΤΤΚ. Μιλάτε για την ενότητα των Χριστιανών όταν σήμερα η Ορθοδοξία είναι πολυδιασπασμένη και οι τοπικές Εκκλησίες μικρή συνοχή έχουν μεταξύ τους. Πώς είναι δυνατό να κάνει έτσι αισθητή την παρουσία Της στο σύγχρονο κόσμο; Μακ. Θα σας πω μόνο τούτο, ότι η Ορθοδοξία σήμερα είναι πολύ ισχυρότερη από τους Χριστιανούς των τριών πρώτων αιώνων, ή απ' αυτούς που υπέστησαν κατά τον 20ό αιώνα τη φοβερή δοκιμασία του άθεου ολοκληρωτισμού. Ο Θεός βοήθησε η Ορθοδοξία να έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Δεν πήρε το δρόμο του εκκοσμικευμένου Χριστιανισμού. Δεν αποϊεροποίησε τη Λατρεία και απέφυγε τον πειρασμό να αποκτήσει κοσμική εξουσία. Πίστη μου είναι ότι παρά τα εσωτερικά μας προβλήματα ισχύει εκείνο που είπε ο μεγάλος σύγχρονος ιστορικός Στήβεν Ράνσιμαν, ότι ο 21ος αιώνας θα είναι ο αιώνας της Ορθοδοξίας. Αυτό βεβαίως σημαίνει τεράστια ευθύνη όλων των Ορθοδόξων, να μην

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

απομειώσουμε με τα λάθη μας την πνευματική δύναμη της Πίστεως μας.

ΤτΚ. Οι Προτεστάντες, που αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών, έχουν κάνει πολλά ανοίγματα στα θέματα της ποιμαντικής, εκκλησιολογικής και ηθικής διδασκαλίας της Εκκλησίας. Αυτά δεν αποτελούν εμπόδιο στην επικοινωνία των Ορθοδόξων μαζί τους; Μακ. Εμείς προσευχόμαστε υπέρ της των πάντων ενώσεως. Ομως παραμένουμε εδραίοι και σταθεροί στους Κανόνες της Εκκλησίας μας και στην αυθεντική διδασκαλία του Κυρίου μας και των Πατέρων της Εκκλησίας. Στο ΠΣΕ καταθέτουμε με αγάπη τις αρχές μας αυτές και επιζητούμε, κατά το δυνατό, να υπάρχει συμφωνία και κοινή αντιμετώπιση διάφορων ζητημάτων. Τέτοια ζητήματα είναι του περιβάλλοντος, των μεταναστών, της πείνας και των ασθενειών που μαστίζουν τους κατοίκους των αναπτυσσομένων χωρών, της αδικίας που επικρατεί στον πλανήτη. Παράλληλα σταθερά υποστηρίζουμε τη διατήρηση των ηθικών χριστιανικών αξιών, όπως είναι ο γάμος και η οικογένεια. ΤτΚ. Να αλλάξουμε θέμα. Πώς βλέπετε την παρουσία των Μουσουλμάνων στην Ευρώπη;

Μακ. Οι συνάνθρωποι μας αυτοί μετανάστευσαν στην Ευρώπη, όχι γιατί ήθελαν να εγκαταλείψουν την οικογένεια και την πατρίδα τους, αλλά για να ξεφύγουν από την πείνα και από τη μιζέρια και να γνωρίσουν μια καλύτερη ζωή. Εμείς ως Χριστιανοί δεν μπορούμε παρά να τους στηρίζουμε και να τους δείχνουμε την αγάπη μας με κάθε τρόπο. Το πρόβλημα σήμερα στην Ευρώπη δεν είναι τόσο οι Μουσουλμάνοι μετανάστες, όσο οι Ευρωπαίοι Χριστιανοί, που χάνουν συν τω χρόνω τον προσανατολισμό τους στη ζωή. Ως προς τα δικαιώματα των Μουσουλμάνων, αυτοί πρέπει να απολαμβάνουν τα ίδια με κάθε άλλο Ευρωπαίο πολίτη

και να έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις και βεβαίως να μην γίνεται η ανέχεια τους αφορμή εκμετάλλευσης τους. Άλλο θέμα είναι ότι και οι Χριστιανοί πρέπει να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα στις ισλαμικές χώρες, κάτι που μέχρι τώρα είναι ζητούμενο. ΤτΚ. Μακαριότατε θα επισκεφθήτε και τις υπηρεσίες του ΟΗΕ. Μακ. Μάλιστα. Θέλω να τιμήσω τους ανθρώπους που υπό δύσκολες συνθήκες αγωνίζονται για την ειρήνη και την κοινωνική δικαιοσύνη στον κόσμο. Θα τους διαβεβαιώσω ότι η Εκκλησία συμβάλλει με αποφασιστικό τρόπο στην εμπέδωση των αρχών αυτών, στη συνοχή και την ειρηνική συνύπαρξη λαών και πολιτισμών και ότι οι διαθρησκειακοί διάλογοι βοηθάνε τις πρωτοβουλίες τους για παγκόσμια καταλλαγή και συνεννόηση. ΤτΚ. Η Γενεύη είναι και η πατρίδα του Καλβίνου, που δεν διακρίθηκε για τη δημοκρατικότητα και την ανεκτικότητα του προς την ετερότητα του άλλου...

Μακ. Είναι και η πατρίδα του Ερρίκου Ντυνάν και το κέντρο του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού. Πάντως δεν επισκέπτομαι τη Γενεύη για να κάνω κριτική στο παρελθόν. Το σημαντικό σήμερα είναι το μέλλον του Χριστιανισμού, το μέλλον του ανθρώπου και για το μέλλον αυτό χρειάζεται να βρούμε οι Χριστιανοί αυτά που μας ενώνουν, για να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικότερα τις προκλήσεις του 21ου αιώνα.

ΤτΚ. Πρόκληση είναι και η παγκοσμιοποίηση και η Νέα Εποχή... Μακ. Ασφαλώς. Το είπα ήδη. Εμείς συνεχώς μιλάμε να συνεχίσει να υπάρχει ο ευρωπαϊκός πολιτισμός μας, ο πολιτισμός που στηρίζεται στην Αθήνα, στη Ρώμη και στην Ιερουσαλήμ, να εξακολουθήσει ο ελεύθερος στη σκέψη και στη συνείδηση άνθρωπος να είναι κέντρο του πολιτισμού, ως μοναδικό δημιούργημα του Θεού, να μειωθούν οι ανισότητες μεταξύ λαών και ανθρώπων, να διατηρηθεί η ιδιαιτερότητα του κάθε λαού και

του κάθε πολιτισμού. Η επιδίωξη να μιλάνε όλοι οι άνθρωποι στον πλανήτη μια γλώσσα, να αποδεχθούν όλοι μια συγκρητιστική θρησκεία, να ντύνονται το ίδιο, να τρώνε το ίδιο, να συμπεριφέρονται το ίδιο να σκέπτονται το ίδιο και σύμφωνα με τις επιταγές του εκάστοτε ισχυρού του κόσμου τούτου, είναι η διαμόρφωση της κόλασης στη Γη και προκαλεί δέος σε κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο και η σκέψη ακόμη τέτοιων εφιαλτικών - αποκαλυπτικών καταστάσεων. Είμαι βέβαιος ότι ο Θεός δεν θα τις επιτρέψει, και ο άνθρωπος, με μπροστάρη την Εκκλησία, θα αντισταθεί με όλες του τις δυνάμεις για να μην μετατραπεί σε δίποδο ζώο, χωρίς βούληση, χωρίς σκέψη, χωρίς συναίσθημα.

ΤτΚ. Ομως το ΠΣΕ δεν προωθεί την παγκοσμιοποίηση; Καθόλου. Και εν πάση περιπτώσει σας διαβεβαιώ ότι αν δούμε ότι συμβαίνει αυτό αμέσως θα αποχωρήσουμε από το ΠΣΕ. Πρέπει να πω ότι μέχρι τώρα υπάρχει συνεννόηση, υπάρχει διάλογος, υπάρχει κατανόηση μεταξύ μας και σεβασμός της ιδιοπροσωπίας του καθενός μέλους του ΠΣΕ. Μάλιστα μετά την πρόσφατη Γενική Συνέλευση στο Πόρτο Αλεγκρε όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται με συναίνεση, δηλαδή ομόφωνα, που μας διευκολύνει, αφού οι Ορθόδοξοι αποτελούμε μειοψηφία στο ΠΣΕ. Άλλο λοιπόν η μεταξύ μας γνωριμία και άλλο η διάθεση επιβολής μιας συμπεριφοράς, κάτι που μας βρίσκει αντίθετους.

ΤτΚ. Τελικά Μακαριότατε είσθε εθνικιστής, διεθνιστής, οικουμενιστής; Τί είσθε;

Μακ. Τίποτε από αυτά και είμαι και αντίθετος στις ταμπέλες που βάζει ο ένας στον άλλο. Αγαπώ τον Θεό, τον Σωτήρα μου Ιησού Χριστό, την Εκκλησία, την Πατρίδα μου και είμαι άνθρωπος και πολίτης της Οικουμένης. Κατατάζτε με εσείς με βάση αυτά που σας είπα...

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

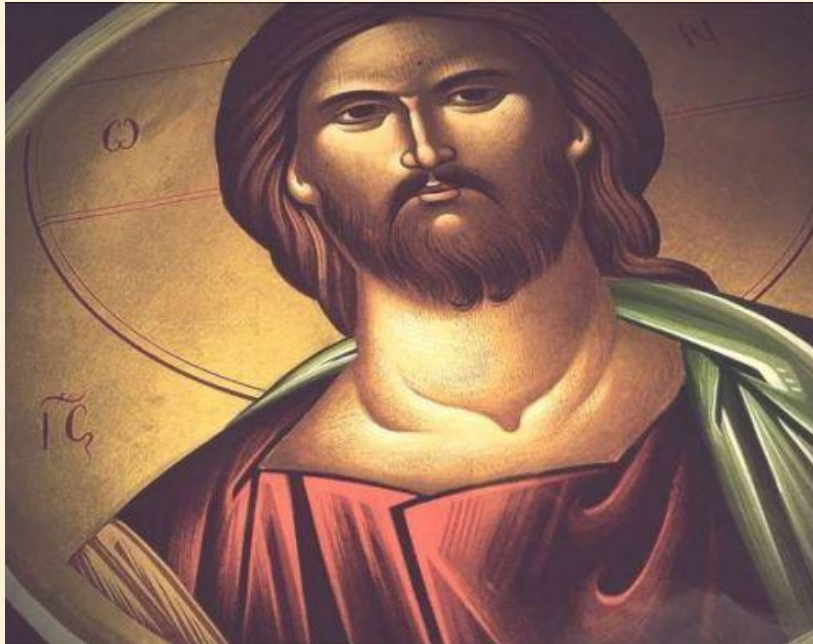
ΤτΚ. Σας ευχαριστώ για τη συνέντευξη
Μακ. Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Γ. Ν. Παπαθανασόπουλος

Ο Χριστός μας καλεί

να απολέσουμε

τον εαυτό μας...

Πρόκειται για φράση διφορούμενη, όπως κάθε τι που λέγεται για τον θάνατο. Μήπως σημαίνει την αυτοκαταστροφή; Πολλοί είναι εκείνοι που δέχονται αυτή την ερμηνεία και επιχειρούν να την εφαρμόσουν.

Συνήθως ευτυχώς αποτυγχάνουν, αλλά τους απομένει η πληγή της προτακτικής τους απόπειρας. Ο λόγος του Κυρίου σημαίνει στην πραγματικότητα την αποδοχή εκείνης της διαδικασίας απέκδυσης έως ότου φτάσουμε στο σημείο να βρούμε ότι μέσα μας υπάρχει ένας αληθινός και βαθύς εαυτός που ανήκει στην αιωνιότητα κι ένα άλλο ρηχό «εγώ» που πρέπει ν' αποβάλλουμε.

Χρειάζεται να απολέσουμε αυτόν τον εξωτερικό εαυτό προκειμένου να ζήσουμε με απλότητα.

Πολλοί νομίζουν ότι αποκτούν τη συνείδηση της ύπαρξής τους μέσα από την αυτοεπιβεβαίωση και γι' αυτό απαιτούν αναγνώριση από τους άλλους. Και βέβαια αντιδρούν, προσπαθώντας να υπερασπισθούν την εαυτό τους απέναντι σ' αυτού του είδους την επίθεση. Ένας τρόπος υπάρχει για να αποδεχτούμε τη μη αυτό-δικαίωση και να σταματήσουμε να υπογραμμίζουμε την ύπαρξη μας απέναντι στους τρίτους: Μόνο εάν πιστέψουμε -με τη δύναμη της εμπειρίας- ότι οι άλλοι πράγματι δέχονται την ύπαρξή μας και μας αγαπούν. Δεν μας αρκεί ότι ο Θεός μας γνωρίζει και μας αγαπά. Έχουμε ανάγκη την επιβεβαίωση του πλησίον, έστω ενός ανθρώπου, που θα μας πει «είσαι μοναδικός για μένα».

Ο Γκαμπριέλ Μαρσαί επιμένει σ' ένα βιβλίο του ότι το να πει κάποιος σ' ένα πρόσωπο «σ' αγαπώ» είναι σαν να του λέει «δεν θα πεθάνεις ποτέ» ή αλλιώς «είσαι τόσο πολύτιμος για μένα που θα σε αναγνωρίσω ενώπιον του Θεού, έστω κι αν κανείς άλλος δεν το κάνει, εκτός από τον Θεό και μένα». Θα επιτυχαίναμε πολλά αν ήμασταν πρόθυμοι να αναγνωρίσουμε ο ένας τον άλλο, έστω κι αν η ύπαρξη αποτελεί για μας μία πρόκληση, ενίοτε και μια αντιπαλότητα, και μας φέρνει φόβο. Με αυτόν τον τρόπο θα οδηγούμαστε προς την ωριμότητα που θα μας επέτρεπε να αναγνωρίζουμε ο ένας τον άλλο και να μαρτυρούμε την μοναδικότητά του, ανεξαρτήτως κόστους.

Θα πρέπει να βρούμε το κουράγιο να πολεμήσουμε ενάντια στον φόβο που μας αποθαρρύνει από την αναγνώριση του άλλου και να τον ξεπεράσουμε. Σε κάθε βήμα θα πρέπει να αποποιούμαστε τον εαυτό μας, για να αφήνουμε χώρο στο είναι του άλλου. Καλούμαστε σταδιακά να θανατώνουμε τον εαυτό μας, ώστε ο πλησίον μας να ζήσει, κατά τον λόγο του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου: «Εκείνον δη αυξάνειν, εμέ δε ελαττούσθαι». Έτσι ο θάνατος του εαυτού σημαίνει ότι αφήνουμε μέσα μας μόνο ότι είναι ουσιώδες για να

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ζήσουμε με πληρότητα. (Μητρ. Άντονι του Σουρόζ
Περιοδικό «Επίγνωση»).

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμα τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας **κ.κ. Δανιήλ**, που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση του Ψηφιακού Περιοδικού της Ενορίας μας.